

După 19 ani în publicitate, Ioana Iosif a renunțat la tot pentru a crea un brand de accesorii inspirate din străvechile totemuri dacice: „Kogayon”. Cum poți cuceri lumea având ca armă tradiționalul usturoi, Sânzienele sau dragonul cu cap de lup care decora steagurile de luptă ale dacilor înaintea erei noastre?

de Diana-Florina Cosmin

Înaintea

modei noastre

Marile descoperiri

înseamnă să observi exact acele lucruri pe care le-a văzut și le-a cunoscut toată lumea, dar să te gândești la ceva ce nu i-a trecut nimănui prin minte. Povestea Ioanei Iosif stă sub semnul acestor cuvinte – rostite pentru prima oară de autorul Jonathan Swift – pentru că, de un an încoace, reinventează simboluri vechi de mii de ani, făcându-ne să râvnim la imagini din cartea de istorie pe care le-am văzut de zeci de ori, dar pe care nici măcar nu ne mai oboseam să le băgăm în seamă. Barza, ca simbol al protecției casei, Zalmo, dragonul dacic (cu cap de lup și corp de șarpe) care simbolizează succesul personal, Vasilikă, mielul care aduce norocul, usturoiul ca simbol de protecție împotriva răului sau Sânzienele, ca ocrotitor al iubirii de cuplu. În total, prima colecție Kogayon – brand botezat după numele muntelui sacru și misterios al dacilor – conține 13 totemuri de purtat la încheietura mâinii, pe șnururi din mătase vopsite manual, și reprezintă doar preambulul pentru o serie întregă de accesorii cu simbolistică dacică. „Ni se cer butoni, insigne, cercei, inele”, explică Ioana. „Ba chiar am primit comandă de la un club american care își dorea simbolul dragonului dacic, Zalmo, ca insignă oficială pentru membri, pentru că simțeau că se potrivește cu misiunea lor”.

Ideea amuletelor dacice ca podoabă i-a venit în timp ce făcea documentarea pentru un alt proiect, iar declicul a fost instantaneu. „Mi-am dat seama că fiecare om

are o anumită superstiție legată de un obiect, ca niște ancore psihologice care ne canalizează energia”, explică ea. Clasicele trifoiuri, inimioare sau potcoave se găseau deja peste tot, ca și simbolurile egiptene, celtice sau indiene, însă lipsea un proiect cu simbolistică autohtonă, care să poată juca și rolul de cadou sau suvenir rafinat pentru străinii veniți în România. „Tradițiile noastre nu sunt deloc valorizate, iar când sunt cât de cât valorizate, rezultatul arată aproape mereu ieftin și încropit”, crede ea. „Îmi doresc ceva care să se ridice la înălțimea istoriei noastre”.

A început să se documenteze intensiv, citind tot ce-i pica în mână despre simbolurile transilvănene, care – deși se regăsesc pe porți, vase și obiecte tradiționale – nu sunt exploatate absolut deloc în plan comercial, iar această revelație a prilejuit-o și pe următoarea, cea câștigătoare. „Mi-am dat seama că trebuie să mă duc și mai adânc în istorie, în momentul în care am realizat că dacii aveau unele dintre cele mai frumoase și sofisticate bijuterii din lume”. Așa s-a născut proiectul Kogayon, conceput alături de o bună prietenă, Cristina Jansen, iar experiența din publicitate le-a ajutat să-și facă rapid o strategie și să adune în jurul lor resursele necesare, de la producție până la echipa de designeri (patru la număr) cărora le dau brief-ul transformării unui anumit simbol într-o amuletă pe care să ne dorim s-o purtăm la mână și să o investim cu credințele noastre. „E foarte complicat, pentru

că unele simboluri care arată bine pe hârtie nu se pot transpune foarte reușit în bijuterii”, explică ea, „în timp ce elemente în care la început nu aveam mare încredere au înflorit efectiv în variantă tridimensională”.

Un pariu câștigător s-a dovedit a fi usturoiul, actualmente produs best-seller, dar în fața căruia strâmbau din nas toți cunoscuții Ioanei. „Mi se spunea că nimeni n-o să-și dorească să poarte un pandantiv în formă de usturoi, ca protecție împotriva răului”, își amintește ea, „dar eu am simțit că va avea succes, așa că am mers mai departe cu ideea”. Nu o descurajează niciodată părerile negative ale celorlalți, mai ales când simte că se află pe calea potrivită, și i se pare că marele merit nu aparține celor care au idei extraordinare, ci aceluia care au puterea și voința de a-și duce ideile până la capăt, indiferent de obstacole.

„Blocajele sunt doar în capul nostru, pentru că există mereu o cale de a ajunge la ceea ce-ți dorești”, exemplifică ea. „Bineînțeles, nu există calea perfectă și uneori trebuie să-ți mai revizuiști planurile pe ici pe colo, dar calea există mereu”. Toate ideile bune pe care le-a avut până acum în carieră au venit din răbdarea și curiozitatea de a se documenta mereu și de a căuta peste tot răspunsuri la întrebările care îi locuiau gândurile. Acesta a fost, de altfel, și cel mai de preț dar pe care i l-a făcut școala (facultatea de Litere, apoi cea de Jurnalism): „M-a învățat unde să caut și să am răbdare să caut,

„Mi se spunea că nimeni nu o să-și dorească să poarte un pandantiv în formă de usturoi, ca protecție împotriva răului. Am mers mai departe însă, iar usturoiul este acum cel mai bine-vândut model al nostru.”

indiferent dacă trebuie să stau zece ore în bibliotecă, răsfoind cărți peste cărți”. De când cu Kogayon, se simte omul potrivit la locul potrivit, făcând exact ce își dorise dintotdeauna: să descopere, să țeasă povești și să creeze lucruri de la zero.

Cu fiecare nouă comandă venită pe site, se simte și mai aproape de visul său de a transforma „Kogayon” într-un brand de succes și dincolo de granițele României – iar momentul în care vede pentru prima oară un nou prototip ieșind din mâinile designerilor încă îi mai trezește fluturași în stomac. „Cu Kogayon noi spunem niște povești frumoase care – spre deosebire de multe altele – sunt cât se poate de adevărate și susținute de istorie”, zâmbește ea. „Când, după 20 de variante intermediare, ții în palme forma concretă a unei idei în care ai crezut foarte mult, cum să nu ai fluturași în stomac?”

Odată cu venirea toamnei, purtarea acestei stofe englezești nu este o simplă alegere, este o obligație. Este singura perioadă din an când ni se oferă privilegiul de a simți ce înseamnă a avea sange albastru, pur britanic.

de Irina Markovits

Cum purtăm stofa tweed

DIN FERICIRE, în toamna 2013 lumea modei dansează după muzica și în stilul britanicilor, iar actualizarea garderobei profesionale poate însemna un drum prin Downton Abbey, St.Mary Mead și Baker Street.

Tweedul nu mai este rezervat drumurilor de țară și peisajelor rurale. Nu mai este o stofă asociată fetelor bătrâne, detectivilor, vânătorilor și politicienilor ultra-conservatori. A devenit, în schimb, la piece de resistance în toate colecțiile internaționale. Țesăturile de pe Savile Row – tweed simplu, stofă în carouri ecosaise, Prince of Wales, herringbone, houndstooth, barleycorn – sunt asociate unor siluete feminine, drapajelor dramatice și strălucirii paietelor.

Dacă vă întrebați cum reintroduceți tweed-ul în garderoba voastră fără să aibă un aer demodat, vă invit să revedeți serialele BBC cu Miss Marple. Stilul ei rezolvă dilemele vestimentare și creative, iar exemplul i-a fost preluat de Stella McCartney, Haider Ackerman, Michael Kors și Dolce & Gabbana.

Atenție însă! Oricat de fashionable ar fi în acest sezon, stofele tweed trebuie gestionate stilistic cu multă atenție. Vor exista câțiva care vă vor recomanda să adăugați o curea frumoasă unui mantou în stil Burberry și unei fuste midi, foarte caste, să plusați cu o pereche de ochelari de bibliotecară, eventual chiar să asortați ținutei un vag accent british. Alții vor propovădui direcția excentricității, britanice sau nu:

CREDEȚI CĂ

TREBUIE SĂ AȘTEPTAȚI

PÂNĂ LA ÎMPLINIREA

A 50 DE ANI PENTRU

A ÎMBRĂCA

TWEEDUL? IATĂ

CONTRA-ARGUMENTELE:

ÎN STIL ROCK BOURGEOIS

Când spunem tweed, ne gândim la femei elegante dar sobre și rezervate, îmbrăcate într-o fustă decentă, până la genunchi sau cu un sacou demodat. Greșit! Tweedul poate căpăta o notă rock dacă găsim o haină în versiune militară sau un mantou cambrat, cu croială New Look, pe care să le purtăm cu un pantalon negru cu vipușcă din piele și botine decupate, sau cu o fustă scurtă și cizme înalte, peste genunchi, fără toc. Inspirație: colecția Chanel și Michael Kors.

ÎN STIL PREPPY CASUAL

Îmbrăcată într-o jupă plisată, tânăra care cultivă stilul preppy este șic, feminină și ludic-cochetă. Pentru un plus de modernitate, poate adăuga o căciuliță beanie și un pardesiu modern. În plus, poate face exces de accesorii: o broșă aurie aplicată pe un pulover simplu, o geantă minimalistă sau o minaudiere din tweed, ochelari de soare supradimensionați. Inspirație: colecția Sacai.

ÎN STIL FIRST LADY

Este șansa celor care le admiră pe Jackie O și pe Mademoiselle Chanel să încerce un total look: sacou și fustă din stofă buclată, o mică și cochetă bluză alb ivoire vapoasă, un colier de perle și cea mai elegantă pereche de escarpeni. Inspirație: colecția Dolce & Gabbana.

asortarea tweedului cu trainerii vintage, bijuterii din plastic și pulovere din neopren. Să nu exagerăm!

Dacă alegi să porți tweed, alura finală trebuie să fie feminină, elegantă, actuală. Este necesară o injecție de modernitate: un pulover la baza gâtului, într-o culoare veselă sau un negru impecabil, un colier statement, o pereche de mănuși lungi sau foarte colorate, o geantă de efect, cu linie structurată.

Alte variante sunt: înlocuirea puloverului simplu tricotat cu unul care are inserții din piele (sau maneci din piele); stilizarea ținutei cu câteva detalii rock (o geantă cu franjuri și ținte, o pereche de botine cu tocul gros, acoperit de oglinzi mini-aturale, o geacă din piele) sau, simplisim, alegerea unor piese din tweed cu croieli în tendințe (o fustă

asimetrică, un mantou voluminos, un pantalon pană cu pense sau unul masculin, cu manșetele rulate).

Altfel, s-ar putea ca tu să ai impresia că ești fabuloasă și Carrie Bradshaw într-un pardesiu din tweed cu guler de blană, o beretă înclinată pe o sprânceană, pantofi retro cu barete și o rochie vintage, dar celui care te observă pe stradă îi vei părea îmbrăcată în hainele străbunicii, mirosind a naftalină. So not sexy.

Ah, sexy – un adjectiv rareori folosit în conjuncție cu tweedul. Stofele acestea sunt considerate prea tradiționale și masculine pentru a fi seducătoare. De aceea, poartă întotdeauna tweed-ul cu încălțăminte cu toc înalt și nu uita de regula "no brown in town". ■